

SEMINARSKI RAD IZ EKOLOGIJE
TEMA: KVALITET VAZDUHA I ZDRAVLJE
VAZDUH

Vazduh je smeša gasova od kojih su neki u vrlo promenljivom sastavu: azota ima 78,08%, kiseonika 20,95%, argona 0,93% i u vrlo malim količinama kriptonu, ksenonu, helijumu, neonu i drugih. U promenljivim količinama u vazduhu može biti vodene pare, ozona, ugljen dioksida, radona i drugih. Sastav vazduha varira na različitim visinama. Pri većoj visini smanjuje se sadržaj kiseonika, a povećava se sadržaj vodonika.

Čist vazduh je osnov za zdravlje i život ljudi i čitavog ekosistema. Vazduh je smeša gasova koja čini atmosferu, a sastoji se približno od 4/5 azota, 1/5 kiseonika i vrlo malih količina plemenitih gasova, ugljen dioksida, vodonika, ozona, vodene pare i raznih nečistoća.

Nevolje nastaju kada se ovaj odnos poremeti. Zagadjeni vazduh utiče na različite načine na zdravlje ljudi i čitav ekosistem. Atmosfera služi i kao sredstvo transporta zagadjujućih materija do udaljenih lokacija i kao sredstvo zagadjenja kopna i vode. Zagadjenje vazduha zavisi prvenstveno od tipa zagadivača.

Glavni izvori zagadjenja vazduha su zagrevanje stanova, industrijske aktivnosti i saobraćaj.

OZON

Ozon je gas, stalni sastojak atmosfere. Iako ga u atmosferi ima zanemarljivo malo u odnosu na druge sastojke kao što su vodonik, azot, kiseonik, ozon ima veoma značajnu funkciju. O tome koliko ga malo ima govori sledeći podatak: kada bi se ozon, koji se prostire od tla do nekih 50 km visine u atmosferu, sabio na površinu zemlje, taj sloj ne bi bio deblji od 1 cm! U prizemnom sloju, troposferi, koja se prostire od tla do približno 10 km visine, ima svega oko 10 odsto ozona. Preostalih 90 odsto nalazi se u stratosferi, koja se prostire na visini od 10 do 50 km. Stratosferski ozon ili ozonski omotač obavija čitavu zemljinu kuglu.

Šta je to dobar, a šta loš ozon?

Iako je reč o identičnoj hemijskoj supstanci, prizemni ozon naučnici nazivaju "lošim", a stratosferski "dobrim".

Prizemni ozon se uglavnom formira iz nekih prirodnih procesa (vulkani, isparavanje zemljišta, raspadanje bilja). U industrijskoj eri velika količina tog prizemnog ozona stvara se iz veštačkih izvora, pre svega, saobraćaja i industrije. Upravo taj ozon je polutant, njemu se pripisuje aerozagađenje, koje je najintenzivnije tokom leta i to zato što se ozon u čitavoj atmosferi stvara i razgrađuje pod dejstvom UV radijacije, koja je leti i najjača. Periodično povećana koncentracija prizemnog ozona doprinosi povećanju smoga i opštoj zamućenosti atmosfere. Prizemni ozon ima štetno dejstvo na organizam: iritira sluzokožu očiju, nosa i pluća, a kada je u pitanju biljni svet, on je i jedan od faktora koji doprinose sušenju drveća, za koje se kao uzrok najčešće pominju kisele kiše.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com